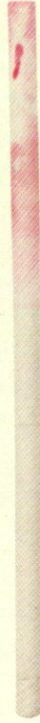
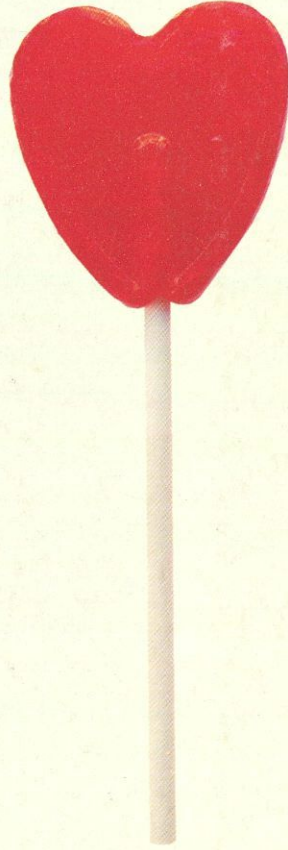

13a MOSTRA D'ART DE DONES de Ca la Dona ... del 26 d'abril al 12 de maig de 2007

FEM ART'07

El 19 de juny va morir la meua mare
la darrera cosa que va fer abans d'anar-se'n,
per no tornar mai més, va ser menjar una de les piruletes que
li anava portant cada vegada que anava a visitar-la.
Quan vaig trobar el seu cos mort, vaig trobar també,
a la tauleta de nit, el palet de la piruleta.
Va ser un amic seu que em va explicar el plaer i el gust que hi
va trobar menjant-se-la...
Va morir tres dies després.
Un palet sec, un cor aturat.

El temps de la teua malaltia
el temps d'acomodar-nos
el temps per acceptar
el temps per digerir
el temps per cicatritzar
el temps de fer-me'n a la idea
el temps que cada vegada m'allunya més de tu
el temps relatiu
m'han dit,
amb el temps tot passa, mama,
amb el temps tot passa.

13a MOSTRA D'ART DE DONES de Ca la Dona

del 26 d'abril al 12 de maig de 2007

FEM ART'07

Un any més podem gaudir de la Mostra d'Art de Dones FEM ART que organitza Ca la dona. El tema d'enguany: **el temps**. Ja són 13 anys de propostes de treballs al voltant de temes, de processos, amb moltes dones i amb una xarxa que creix any rere any.

La Mostra es consolida com un espai d'interrelació de dones, de dones artistes i de feminismes. Un indret des del qual volem afavorir la visibilització de la diversitat de dones artistes que creen llenguatges nous que ens ajuden a repensar-nos, a dotar-nos de noves idees i, en definitiva, a transitar aquest camí feminista pel qual moltes de nosaltres hem optat.

Des de la referència d'aquest espai de dones, i com a premisses inicials que regeixen aquesta proposta en continu estat d'evolució, la Mostra és:

- una realitat en procés d'expansió que afavoreix l'ambient i el context idonis per tal que les dones puguin mostrar el seu treball des de múltiples perspectives, on la diversitat de tendències en sigui la riquesa principal.
- el treball des del fet col·lectiu, l'intercanvi i la comunicació com a eines bàsiques per a construir una mostra plural, mirall de les múltiples realitats que conviuen.
- des del dubte, des del buit, buscant nous llenguatges i noves formes de crear, de comissariat, de coordinar, d'exposar.
- buscar i facilitar el context propici per tal de poder actuar des d'un pensament i des d'emocions el màxim lliures possibles.

El temps inquieta i/o estimula perquè marca i ordena les nostre vides, les nostres identitats, els nostres sentiments.

Enguany, a la Mostra es trobarà l'obra de més de 50 artistes seleccionades de les més de 100 que es van presentar a la convocatòria. Igualment, també podem gaudir de les artistes i dels espais de l'extra Fem Art.

Infinits instants. Temps finits DOLORES PULIDO Pàg. 4 ••••• Fem Art'07 ••••• CHIARA GUARDUCCI Pàg. 7 •••••
VALÉRIE DILLARD Pàg. 8 ••••• PILAR VÉLEZ Pàg. 9 ••••• PILAR MATEO Pàg. 10 ••••• CARMÉ ROVIRA Pàg. 11 ••••• CRISTINA GARRIDO Pàg. 12 •••••
MDOLORS GONZÁLEZ Pàg. 13 ••••• JULIE MARCHAND Pàg. 14 ••••• GEMA PINEDO Pàg. 15 ••••• ANNE MORENO Pàg. 16 ••••• ROSARIO RONDA
Pàg. 17 ••••• MÓNICA PORTA Pàg. 18 ••••• MONTSE PONS Pàg. 19 ••••• EIKO SUGI Pàg. 20 ••••• ROSA MARIA CIURANA Pàg. 21 ••••• MÓNICA CABO
Pàg. 22 ••••• ÀNGELA PALACIOS Pàg. 23 ••••• LUPE CAPELL Pàg. 24 ••••• KERSTIN VEDELAHN Pàg. 25 ••••• LAS MÀS TURBIAS Pàg. 26 ••••• PALOMA
BAÑULS Pàg. 27 ••••• CONXITA ISERN Pàg. 28 ••••• TJASA KANCLER Pàg. 29 ••••• TANIA RAMOS Pàg. 30 ••••• LOLA LASURT Pàg. 31 ••••• MARIANA
ZAMARBIDE Pàg. 32 ••••• NÚRIA GÜELL Pàg. 33 ••••• ANA JIMÉNEZ Pàg. 34 ••••• SONIA IBÁÑEZ Pàg. 35 ••••• MONTSERRAT ALTET Pàg. 36 •••••
AMAYA GONZÁLEZ Pàg. 37 ••••• CATARINA ARAÚJO Pàg. 38 ••••• CLARA TRUCCO Pàg. 39 ••••• DOLORS RUSIÑOL Pàg. 40 ••••• EUGÈNIA CANAL Pàg.
41 ••••• CECILIA DE ARRIBA Pàg. 42 ••••• MARTA FERNÁNDEZ Pàg. 43 ••••• CARMEN G. MARTÍNEZ Pàg. 44 ••••• LAURA CARDONA Pàg. 45 ••••• LÚA
RUIZ-GIMÉNEZ Pàg. 46 ••••• CHERYL BROOKS Pàg. 47 ••••• ALEJANDRA ROMINA Pàg. 48 ••••• IZASKUN ÀLVAREZ Pàg. 49 ••••• GUISELA MUNITA I
MARIANA MILEI Pàg. 50 ••••• ALYSSA CASEY Pàg. 51 ••••• ESMERALDA FERNÁNDEZ Pàg. 52 ••••• ESTHER CASACUBERTA Pàg. 53 ••••• TERRY
BERLIER I VALÉRIE GEORGE Pàg. 54 ••••• HELENA DAVÓ Pàg. 55 ••••• KAROL BERGERET Pàg. 56 ••••• MIRYAM COSTA Pàg. 57 •••••
••••• extra Fem ART ••••• MARIKA Pàg. 59 ••••• SOLEDAD SEVILLA Pàg. 60 ••••• MAÏS Pàg. 62 ••••• MARIONA SANAHUJA
Pàg. 63 ••••• ESTER CHACÓN Pàg. 64 ••••• LESLEY YENDELL Pàg. 65 ••••• TERESA BODÍ I VERÓNICA DÍAZ Pàg. 66 ••••• TONY AZORÍN Pàg. 67 •••••
ILYA NOÉ, VALÉRIE GEORGE I TERRY BERLIER Pàg. 68 ••••• LYNETTE HUNTER Pàg. 69 ••••• ILYA NOÉ Pàg. 69 ••••• MERCEDES ÀLVAREZ Pàg. 70 •••••
••••• VIRGINIA GARCÍA DEL PINO Pàg. 71 ••••• ESTER XARGAY Pàg. 72 ••••• NÚRIA OLIVÉ Pàg. 73 ••••• ASOCIACIÓN ADICTAS AL AVID Pàg. 74 •••••
ROUTÉ MOVIE Pàg. 75 ••••• NEUS AGUADO Pàg. 76 ••••• ANNA AGUILAR-AMAT Pàg. 77 ••••• MARI CHORDÀ Pàg. 78 ••••• CARMEN MATAIX Pàg. 79 •••••
••••• NEUS CARBONELL Pàg. 81 ••••• Currículums autors Pàg. 82 ••••• Espais Pàg. 98

El temps és un políedre que ni es veu ni es toca. Imperceptible, però present. Marca i ordena les nostres vides, les nostres identitats, els nostres sentiments.

Aquestes cares del temps reflecteixen infinites dicotomies: continu- discontinu, objectiu- subjectiu, jove- gran, moviment- quietud, finit- infinit, principi- fi, present-passat, mòbil - immòbil, relatiu- absolut, subordinació- revolta, so- silenci.

Però aquestes cares no són planes. Moltes d'elles són convexes i còncaves. Parlen d'un temps que ens lliga amb l'exterior i amb l'univers i d'un temps interior i íntim.

El temps objectiu, el que és comptable, té una profunda relació amb el temps subjectiu, el nostre temps intern. Està lligat a la nostra consciència de duració i a com vivim els nostres sentiments.

Els debats sobre el temps són antics. Les diferents teories sobre el món físic sovint es presenten com a hipòtesi de les concepcions del temps i de l'espai.

La percepció del temps forma part, també, del món físic de la causalitat i del món social. De la construcció i sentit del passat i del futur. D'aquí per exemple que la llengua, com a eina de comunicació social que reflecteix i construeix pensaments mostri, en diferents societats amb diferents conceptes de temps, varietat d'usos verbals entre els passats, els presents i els futurs. Només cal que pensem en les diferències temporals de les conjugacions verbals de llengües com les germàniques en contraposició a les romàniques.

La percepció temporal - aquest sentit subjectiu del temps- està mediatitzada per l'aprenentatge, l'experiència, l'ambient social i físic, la cultura i la realitat de cadascuna. El temps subjectiu es refereix a com rebem i transmetem el temps i difereix del que seria el temps objectiu. Així, a diferents circumstàncies, diferents percepcions.

L'edat és un factor que canvia la percepció temporal. La percepció d'una hora no és la mateixa per a una nena que per a una adolescent o una persona adulta. Hi ha canvis cognitius i d'aprenentatge en la comprensió de la natura abstracta del temps.

Però no és només l'adquisició de nocions cognitives, sinó l'acumulació de quantitat i varietat d'experiències el que acaba influïnt en aquesta percepció del temps. Si partim del fet que les dones tenen una diversitat més gran d'ocupacions i treballs que els homes, observem que hi ha un major nombre d'associacions per temps reals. Les hores se'ns fan unitats "precioses", que poden donar molt de si, com a idea a priori.

És evident que aquesta concepció subjectiva del temps ve marcada per una realitat d'usos de temps diferents i asimètrics entre dones i homes.

Des del feminisme s'han produït diferents aproximacions sobre el temps i les dones. Debats que posen sobre la taula conceptes com divisió sexual del treball, treball productiu i remunerat enfront del treball reproductiu no remunerat, polítiques públiques d'intervenció en el temps social, conciliació. Debats que posen més l'accent en el sentit simbòlic, que es refereix als projectes vitals de les dones, molt diversos i heterogenis, amb una continuïtat que no diferencia dies festius dels laborables i sempre marcats per les necessitats de les altres persones i la inexistència del temps per elles mateixes.

Alguns grups, com un de casa nostra, "Dones i treballs", analitzen els models d'ús del temps masculí i femení "en funció de les diferents formes de participació en les feines i les diferents maneres d'entendre les necessitats i les dependències entre dones i homes".

Plantegen que la relació de les dones amb el món del treball ve determinada i molt influïda per les tasques de la cura que s'assumeixen dins el cicle vital.

Arriben a la conclusió de què cal una profunda transformació de la societat en la què el valor de la cura sigui l'element conformador i organitzador de la vida social, de les relacions laborals, "...de manera que els horaris i jornades laborals haurien de anar-se adaptant a les jornades domèstiques necessàries i no a la inversa, com es fa actualment."

Una idea que va més enllà de les polítiques d'igualtat i/o de conciliació plantejades per les institucions. És necessària una nova organització del temps i de l'espai, en la què les necessitats de cura i benestar de les persones vertebrin la societat. Posant en un lloc central el valor de la cura en els processos socials. Aquesta transformació del paradigma requereix un canvi de prioritat, un canvi dels valors, que s'allunyen de l'objectiu de la lògica del benefici i es centren en les condicions de vida de les persones.

Per altra banda, des d'alguns discursos feministes, es reivindica la idea de situar el debat del temps des d'un partir d'una mateixa, des de la llibertat femenina, tot evitant caure en apropar-nos a la idea del temps des d'una visió explicada en clau de discriminació a través dels temes conciliació i flexibilitat.

laia Vantaggiato a l'article "El temps que em queda. Relació entre el temps de la necessitat i el de la llibertat", planteja que hi ha una nova situació del mercat laboral, anomenada "post-

fordista", en la qual hi ha un canvi significatiu del model econòmic industrial cap a un model de serveis i marcat per una profunda feminització del món del treball.

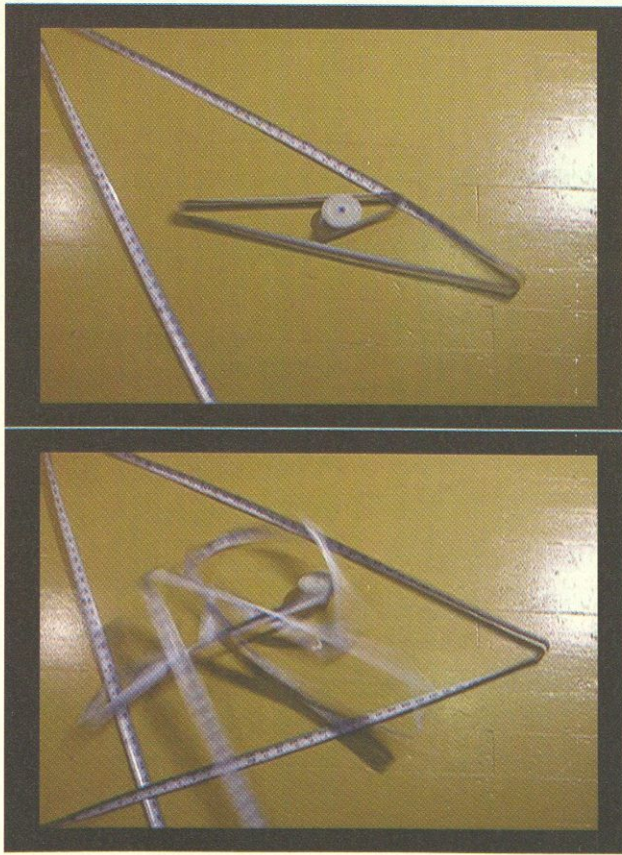
Feminització no només per la incorporació de les dones en el món del treball, sinó que "els coneixements i la comunicació constitueixen la matèria prima del procés productiu". Es dóna més valor a allò immaterial, a les relacions, a la capacitat de comunicació, al llenguatge, característiques de qualitats femenines.

És un model de disponibilitat, d'entrades i sortides del mercat laboral, marcat per la mobilitat, la flexibilitat i la marginalitat. La formació es converteix en permanent i queda superada l'antinòmia temps de treball, temps de vida.

L'autora planteja que al voltant del tema de la flexibilitat laboral hi ha contradiccions, perquè mentre que per una banda "de la flexibilitat a la precarietat hi ha un pas", per l'altra molt sovint pot expressar els desitjos de les dones i que aquesta pugui ser una opció voluntària.

Amb aquest text només volem introduir alguns dels debats encetats al voltant de la idea del temps, per tal de poder crear diàleg i conversa, on la prioritat sigui escoltar, entendre i aprendre de la diversitat d'opinions i així poder afavorir el canvi i l'evolució cap a una millora de l'ús del temps de totes i tots.

DOLO PULIDO

Pàg. 27 ●●●●●● **PALOMA BAÑULS CARUANA**
València, 1974. Llicenciada en Belles Arts, especialitzada en disseny gràfic i il·lustració. He treballat com a dissenyadora gràfica i multimèdia i també com a il·lustradora per a diferents editorials. He estat docent de disseny i arts gràfiques. M'interessen cada vegada més les pràctiques artístiques relacionades amb els nous mitjans: media-art, imatge digital, net-art, interactivitat. Llicenciada en Belles Arts, especialitat de dibuix, Universitat Politècnica de València. Cursos de doctorat, Universitat Politècnica de València. Màster en Sistemes Interactius en MECAD, Universitat Ramon Llull, Barcelona.

Exposicions:

- 2000 Exposició individual a la Casa de Cultura Picassent, València.
- 1996 Exposició col·lectiva a la Sala Rectorat de la Universitat Politècnica de València.

Pàg. 56 ●●●●●● **KAROL BERGERET GARCIA**
Graduada en Disseny Industrial (1998) a l'Escola Superior de Disseny de Sabadell (ESDI) centre associat a la Universitat Ramon Llull. La formació reglada en disseny de producte i experiència adquirida en camps professionals tan diversos com l'interiorisme, la moda i la imatge, que es complementen amb un interès per tot allò artístic des de la infantesa. El 1998 vaig ser seleccionada per l'exposició "Creació Jove Mercè'98: Arts Aplicades" organitzada per l'Ajuntament de Barcelona, i el 1999, vaig dur aquestes obres a la "IX Biennal de Joves Creadors d'Europa i el Mediterrani" a Roma. Els meus primers dissenys, làmpades i mobles a mida, es caracteritzen per les formes suaus i

el respecte als materials. Arran d'aquests dissenys artístic-artesanals vaig decidir fundar el primer Taller d'idees (2001), un espai on donar cabuda a les meves creacions. Després de quatre anys, vaig inaugurar el segon Taller d'Idees (2004) decidida a reprendre els projectes creatius. En aquest nou espai treballem cinc persones de diferents disciplines sota el lema: "Espai de creació, idees en acció." El 2005, entre d'altres empreses, començo la sèrie **Santes Mestresses (espècie en extinció)**, escultures amb llum realitzades sobre fustes de planxar recollides del carrer, homenatge a aquesta figura femenina treballadora de la llar. Durant el 2006 aquest projecte ha rebut una subvenció de l'Ajuntament de Barcelona (Serveis Personals, Dona), una Menció d'Honor als premis ARTFAD, i participarà a les convocatòries artístiques del BACI i el DRAP-ART.

Pàg. 54 i 68 ●●●●●● **TERRY BERLIER** És una artista interdisciplinària que treballa amb escultura, instal·lació, so, vídeo i dibuix. Sovint aquestes obres són interactives i expliquen la seva concepció de "human tuning fork" i l'entropia. Ha rebut beques del Council for Humanities California Stories, del programa Nelson Artrifriends Outreach, de la ciutat de Cincinnati, i de la ciutat de Davis per a les arts. Recentment ha rebut una beca per a un any a la residència d'artistes Roswell (any 2008-2009). També va rebre una beca per viure a la residència d'art de Millay Colony (2004) a Austerlitz, Nova York. Va rebre un premi per a la recerca a la Universitat de Califòrnia, a Davis (2002). Ha exposat a Barcelona i ha participat activament en la biblioteca ambulant amb el museu internacional de les arts que ha anat de Museu Ebraic de Venècia, a Magúncia i fins a Tel Aviv (2004) per acabar a Nova York. Ha exposat també a la galeria Jayjay de Sacramento (2003, 2004 i 2007).

Pàg. 66 ●●●●●● **TERESA BODÍ HERRERO**
Madrid, 1959. Desde 1997 reside en Barcelona. Informadora en el Instituto Alemán de Cultura / Goethe-Institut. Estudios de Antropología en la Universidad de Frankfurt (1992-1996). Realizó el curso Introducción al lenguaje audiovisual (2004/2005), taller de cámara impartido por Núria Olivé Bellés, y el taller de Documental (2005) impartido por Belkis Vega, en el Centre de Cultura de Dones Francesca Bonnemaison. Curso de Documental y Género (2006) impartido en la Escola de la Dona. Taller de Cortometraje (2007).

Trabajos:

- 2004 **Desplazamientos** "vídeo del minut"
- 2005 **Alegrías** "vídeo del minut"; **Records** corto
- 2006 **Desenfocadas** documental
- 2007 **Línea cero** corto

Currículo Documental:

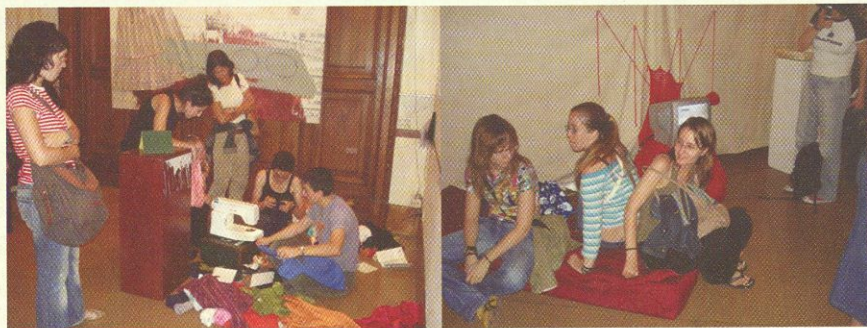
- 2006 Pati Maning, Barcelona; DOCUFORUM. *¿Que vol dir ser documentalista?* Centre de Cultura de Dones Francesca Bonnemaison

Pàg. 47 ●●●●●● **CHERYL BROOKS** Leicester, Anglaterra, 1961. Màster de Belles Arts Europeu. Winchester School of Art, Barcelona / Winchester, Anglaterra, 2000-2001. Llicenciada en pintura, Gloucestershire University, Cheltenham, Anglaterra, 1997-2000.

Exposicions individuals:

- 2007 Centre d'art La Real, Palma de Mallorca (en preparació)

CA LA DONA ●●●●● L'associació de dones Ca la Dona va sorgir de l'efervescència de diferents grups de dones i dels corrents del moviment feminista que a partir de 1975 van lluitar per aconseguir drets i llibertats mínimes: igualtat legal, dret al divorci, al control de la natalitat, etc. Paral·lelament, en aquest espai altres grups van començar a oferir assistència a les dones com ara informació sobre avortament, anticoncepció o separacions. En definitiva, les seves accions es van concentrar en dos eixos principals: la reivindicació i l'assistència.

Malgrat el reconeixement ja aconseguit d'alguns dels drets postul·lats i també d'alguns aspectes d'assistència, continuem encara actualment treballant des de la denúncia dels mecanismes que s'utilitzen per mesurar i valorar tota l'experiència humana pretesament universal, però mesurats encara segons paràmetres masculins en diferents camps com ara el de la salut, la cultura, l'educació, la sexualitat, el treball, etc.

Una altra tasca que també es desenvolupa a Ca la Dona és el treball per la reconstrucció de genealogies de dones des de diferents camps del coneixement.

Ca la Dona vol dir casa en el sentit més ampli, un lloc on les dones hi troben suport, un lloc per a la relació i el diàleg amb altres dones. Un espai de transformació des de l'interior d'una mateixa, un lloc de desenvolupament personal a partir del desig i d'un impuls de canvi. S'hi dona cabuda a la diversitat d'experiències i aspiracions de diferents dones. Es tracta, doncs, d'un espai físic i simbòlic en què l'autonomia de cadascuna garanteix el treball i els descobriments de les dones d'una forma no tutelada ni mediatitzada per d'altres interessos. Podríem dir que és un viatge que va més enllà de les polítiques d'igualtat o de conciliació plantejades per les institucions. Creiem que cal una nova organització, del temps i dels espais, compatible amb les necessitats de cura i benestar de les persones. És per això que considerem del tot imprescindible l'existència d'un espai comú obert, ampli i autònom on poder treballar per canviar el món. L'èmfasi en els espais de dones és també el resultat d'un pensament compartit: els espais de relació, les relacions informals entre dones i les xarxes de suport familiar entre veïnes, amigues i companyes, són espais fonamentals on aprenem, creixem i desenvolupem la nostra participació.

Una de les característiques del moviment feminista ha estat, sens dubte, la importància donada a aquests espais, que ens ajuden a compartir i a rescatar l'alteritat de les nostres vivències i experiències vitals, a entendre el món i a cercar alternatives que ens puguin ser vàlides, sense renunciar a la nostra diversitat. El treball en xarxa i la trobada en la confluència són la base de la força i la innovació que el feminisme aporta per mitjà de les seves accions. Ca la Dona és un espai físic, però, sobretot, simbòlic, un lloc d'experiències, d'insubordinació, de reflexió i de producció de pensament.

Ca la Dona

C/ Casp, 38, principal
08010 Barcelona
Tel.: (0034)934 127 161
Fax: (0034)934 123 996
caladona@caladona.org
www.caladona.org/femart

CENTRE CULTURAL LA CASA ELIZALDE

••••• La Casa Elizalde és un equipament del Districte de l'Eixample que t'ofereix un ampli ventall d'activitats per satisfer les teves inquietuds culturals. Propostes variades i actuals on ben segur trobaràs el que t'interessa. Un centre cultural obert i dinàmic per gaudir del que més t'agrada i descobrir el que encara no coneixes.

A les sales d'exposicions de La Casa Elizalde descobriràs propostes plàstiques suggerents en els diferents llenguatges de l'art contemporani. Una programació sòlida i diversa on podràs veure treballs d'artistes emergents, projectes col·lectius, iniciatives institucionals, retrospectives, etc. i on sovint, pintura, escultura i instal·lacions es fonen amb música, dansa o performance.

Off Elizalde engloba aquelles exposicions que tenen un contingut més informatiu i un objectiu de sensibilització sobre problemes o situacions denunciabls. Són iniciativa d'associacions i ONGs i es complementen amb xerrades, taules rodones o projeccions de vídeo.

Centre Cultural La Casa Elizalde

C/ València, 302
08009- Barcelona
Tel. 93 488 05 90
Fax. 93 487 52 75
casaelizalde@casaelizalde.com
www.casaelizalde.com

foto: Elena Calle

CENTRE DE CULTURA DE DONES FRANCESCA BONNEMAISON (CCDFB)

••••• El Centre de Cultura de Dones Francesca Bonnemaison és un espai cultural de dones autònom i alternatiu, basat en la participació i la innovació, creat per iniciativa del moviment de dones amb la finalitat de millorar les nostres condicions de producció de la cultura i potenciar-ne la difusió a través d'una pluralitat de mitjans. Vol ser un espai de trobada, d'intercanvi i de creació que reculli les aportacions que en el terreny de la cultura promouen i han promogut les dones. Un espai per impulsar noves maneres de construir el saber i potenciar processos d'ensenyar i aprendre des d'una perspectiva interdisciplinària, intergeneracional, intercultural i feminista.

Centre de Cultura de Dones Francesca Bonnemaison

C/ Sant Pere més baix, 7, 2a planta
08003 Barcelona
Tel. 93 268 42 18
ccd@bonnemaison-ccd.org
www.bonnemaison-ccd.org

FEM ART'07 • 13a MOSTRA D'ART DE DONES • Del 26 d'abril al 12 de maig del 2007 • Organitzada per: Ca la Dona
C/ Casp, 38, principal - 08010 Barcelona - Tel.: (0034) 934 127 161 - Fax: (0034) 934 123 996 - caladona@caladona.org - www.caladona.org/femart
Equip de la Mostra: Bellem Cañizar, Marta Darder, Marta Farrés i Dolores Pulido
Edició del catàleg: Ca la Dona • Coordinació del catàleg: Marta Darder • Imatge gràfica i disseny del catàleg: Natàlia Arranz • Impressió: El Tinter SAL (empresa certificada ISO 14001 i EMAS)
Agraïm a totes les persones i artistes la seva participació en aquesta tretzena Mostra, i la col·laboració de: Miriam Alcaraz, Nora Ancarola, Tony Azorín, Isabel Banal, Mireia Borrell, Pilar Bonet, Sergi Bueno, Mireia Coromina, Paula Fontecilla, Teresa Férriz, Natàlia Foguet, Yolanda Frías, Angels Garcia, Mireia Gascón, Angels Grassa, Mais, Elena Martín, Dolors Majoral, Jordi Muñoz, Rosina Nogales, Pau Pérez, Carme Romero, Conxa Royo, Teresa Sanz, Pedro Soler, Marta Tous, Margia Ximenez

Dipòsit legal: B-25247-2007

Organitza:

Col·laboren:

Centre de Cultura de Dones
Francesca Bonnemaison

COL·L·L·G
L'Associació de Lesbianes, Gays, Biotranssexuals i Transgènics

mx espai 1010 >SAFIA GALERIA HANGAR.ORG

n i l l

UOC
Universitat de les Illes Balears

Eli Zal de

Escola d'Escultura
M.ª A.ª de Guzmán

espaï 2007
boca Nord

Amb el suport de:

gencat
www.gencat.net

Departament de Governació i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana

Generalitat de Catalunya
Institut Català de les Dones

A través de
conveni amb

la Caixa

Diputació de Barcelona
xarxa de municipis

Ajuntament de Barcelona
Institut de cultura

